

Elfenkindje

In de wortels van het donkere woud
leeft -diep verscholen-
een elfenkindje.

Ver boven haar bestaan
stampen de laarzen
der briesende reuzen,
krijzen de heksen
hun heksenkreet.

In dit geweld
vuriger dan de laatste der dagen
gaat het elfenzuchtje verloren.

Maar de zeemeeuw spits zijn oren
en vangt haar op in zijn prachtige vleugels.
Behoedzaam draagt hij haar mee
naar de orkaan der stilte